

1920

Prinsens Kærlighed

N.F. K. 9. 19. 15.000

Skuespil i 4 Akter

fra

Nordisk Films Kompagni

Iscenesat af Professor

Martinius Nielsen

PERSONERNE:

Fyrst Theodor v. Grünburg Herr Robert Schyberg

Fyrstinde Adelheid Fru Henny Lauritzen

Prins Harro, Fyrstens Nevø og Tronfølger

Herr **VALDEMAR PSILANDER**

Grev Schönstadt, fhv. Premierminister Herr Frederik Jacobsen

Melitta, hans Datter Frøken **GUDRUN HOULBERG**

Prinsens Kærlighed.

Prins Harro er en lidenskabelig Jæger. En Dag han strejfer om, er han uden at vide det kommet uden for sit eget Jagtgebiet. Pludselig befinder han sig Ansigt til Ansigt med en ung, smuk Dame, der præsenterer sig for ham som den forhenværende Premierminister Grev Schönstadts Datter, Komtesse Melitta. Hun spørger den unge Mand, hvorledes det kan falde ham ind at jage uden Tilladelse paa hendes Faders Enemærker, og Prins Harro, der har bevaret sit Inkognito over for den unge Dame, forklarer, at han maa være faret vild. Dermed er Bekendtskabet indledet mellem de to unge, der straks ved første Øjekast er blevet indtaget i hinanden, og Prins Harro ledsager Komtesse hjem.

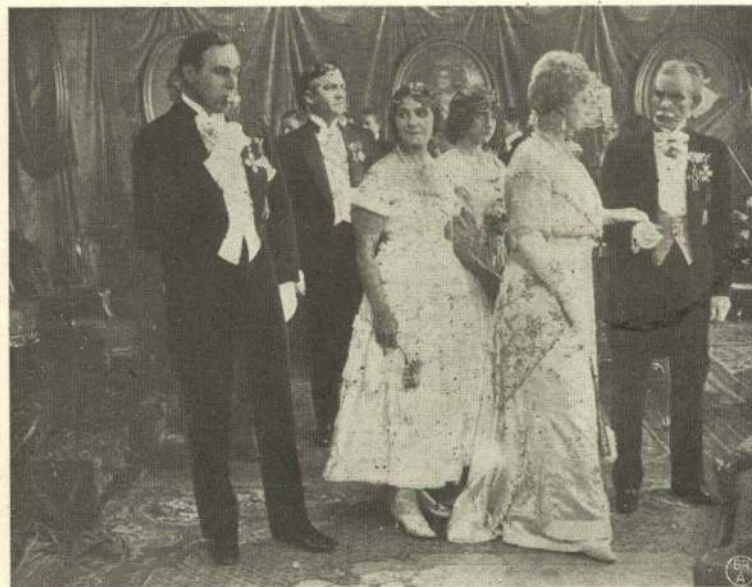

Grev Schönstadt, der er gaaet sin Datter i Møde, genkender i den elegant klædte Vildskytte øjeblikkelig Landets Tronfølger. Men Melittas Forundring kender ingen Grænser, da hun af sin Faders Mund erfarer, hvem det er, hun saa ugenert har konverseret.

Prins Harro bliver til Middag og er lutter Opmærksomhed over for den unge Pige, i hvem han allerede er meget forelsket. — Men inden Aften maa han bryde op, thi han har fra sin Onkel, den regerende Fyrste, modtaget et Telegram, der øjeblikkelig kalder ham tilbage til Statsforretningerne. Stakkels Melitta er bedrøvet, og det nytter lidet, at Prins Harro forklarer hende, at i den Stilling, han indtager, tilhører han ikke sig selv. Det er hans Pligt at rejse.

Tre Maaneder senere har Komtesse Melitta den Sorg at miste sin Fader, og den unge Pige staar nu ganske ene i

Verden. Prins Harro's Onkel, den regerende Fyrst Theodor, erfarer dette og formaar sin Gemalinde til at kalde den forældreløse unge Pige til sig som sin Hofdame. Komtesse Melitta bliver lykkelig, da hun modtager Udnævnelsen — nu skal hun jo gense Prins Harro. Hans Glæde over Gensynet er ikke mindre end Melittas. De rider daglig lange Ture sammen. Paa en af disse Udflugter tilstaar Prinsen Komtesse Melitta sin Kærlighed. Hun erindrer ham da om, at han jo en Gang skal bestige Tronen. Hun kan jo altsaa aldrig komme til at tilhøre ham. Men Prins Harro viser alle Indvendinger bort. Han elsker Melitta og sværger at ville gøre hende til sin Hustru.

Samme Dag erfarer Prins Harro, at hans Kusine, Prinsesse Helena, hvem hans Onkel har udset som hans fremtidige Livsledsagerinde, vil ankomme til Byen, og han faar Ordre til

at modtage hende paa Banegaarden. Prins Harro svigter dog ikke sit Ord til Melitta, og han bestemmer sig til at tale rent ud med Helena, der i Virkeligheden bryder sig lige saa lidt om Prinsen som han om hende. De bliver derfor ogsaa hurtigt enige om, at de begge lettest finder Lykken ved at gaa hver sin Vej.

Umiddelbart derefter meddeler Prins Harro sin Onkel sin faste Beslutning, at han agter at gifte sig med Komtesse Melitta. Den regerende Fyrste bliver højst bestyrtet, da han modtager denne Efterretning. I sin Vrede befaler han den unge Prins at tage ud til det fyrstelige Jagtslot og først vende tilbage til Hoffet efter 3 Dages Forløb. Ved sin Hjemkomst maa han vælge mellem Tronen og Melitta.

Prins Harro drager glad og fornøjet af Sted til Jagtslottet, thi han har allerede truffet sit Valg, men allerede Dagen efter

modtager han et Brev, der bringer ham til Fortvivlelsens Rand. Brevet er fra Onkelen, der ganske kort meddeler, at Komtesse Melitta sandsynligvis er druknet i Slotsparken. Man har fundet hendes Tøj ved Bredden af Søen . . .

Melitta er slet ikke død. Paa Fyrsteparrets indtrængende Bønner har hun af Kærlighed til Prins Harro lovet at forlade Hoffet og rejse langt bort, og for at han ikke skal søge at finde hendes Spor, er hun gaaet ind paa at spille den Komedie, som skulde bevise hendes Død. For at klare Udkommet tager hun i det fjerne Udland Engagement som Skolerytterske ved en stor Cirkus.

Prins Harro har ikke kunnet glemme den eneste Kvinde, han nogen Sinde har elsket, og han begiver sig ud paa lange Rejser for at søge Glemsel for sin Sorg. Paa en af sine Rejser kommer han til den samme By, hvor Melitta opholder

sig. Han besøger Cirkus, og i Skoleryttersken med det fremmed-
klingende Navn genkender han Melitta. Efter Forestillingen opsøger
han hende og trygler og beder hende blive hans Hustru. Først
nægter hun at høre paa ham. Hun vil ikke staa hans Lykke
i Vejen. Men da han erklærer, at kun hun lever i hans Sjæl,
og at alt andet i Verden er ham ligegyldigt, kan hun ikke
længere modstaa hans Bønner.

Den næste Dag rejser Prins Harro hjem, og i Statsraadet
meddeler han, at han giver Afkald paa Fyrsteværdigheden . . .
Og saaledes fri for alle Baand lader han sig for Alteret for-
ene med Melitta. Han har byttet Alverdens Glans og Hæder
bort mod Livets sande Lykke.

